

Het jongetje Robbert

over leerangst en zelfbepaaldheid

Martine Delfos

met tekeningen van
Sjeng Schupp

niño

Eerste druk 2021

ISBN 978 90 8560 138 8

E-ISBN 978 94 6154 033 1

NUR 854

© Uitgeverij SWP Amsterdam

© Martine Delfos

© Tekeningen: Sjeng Schupp

Boekverzorging: Uitgeverij SWP

Niño is een imprint van Uitgeverij SWP, kijk voor meer boeken op:

www.ninoboeken.nl & www.swpbook.com

Kijk voor meer informatie over Martine Delfos op:

www.mdelfos.nl

www.emilezola.nl

Voor België, Uitgeverij Epo:

www.epo.be

Ten geleide

Het jongetje Robbert is een therapeutisch kinderboek. Het verhaal is bedoeld om kinderen te helpen om te gaan met hun leerangst en met hun zelfbepaaldheid. Kinderen als Robbert kunnen alleen leren door te begrijpen, maar dat begint altijd met niet-begrijpen en dat is eng. Ze zijn ook gewend zelf oplossingen te zoeken voor hun problemen en dan moet het ook gaan zoals zij verzinnen; anders raken ze in paniek. Die paniek ziet er vaak uit als boos, heel boos.

Angst hangt samen met gedachten die je in je hoofd maakt, vaak spookbeelden, en met stoffen (hormonen) in je lichaam die eruit moeten, want anders voel je je steeds beroerder. Zelfs ijsberen helpt om je angst iets te verminderen, omdat dan die 'stoffen' opge maakt worden. Het beste is natuurlijk om te ontdekken waarom je bang of boos bent en dat op te lossen. Als je je zo voelt, kun je je niet voorstellen dat het ooit over gaat, maar dat kan wel. Je moet gewoon leren wat je eraan kunt doen.

Kinderen als Robbert hebben vaak diagnoses als autisme of ADHD of een angststoornis, maar een diagnose helpt niet goed; het is altijd maar een stukje van de mens en het is maar een naam. Dan weet je nog niet wat er bij dat ene kind nu eigenlijk aan de hand is. Je moet kijken naar wat er aan de hand is en waarom; dan is het gemakkelijker om te helpen.

Het jongetje Robbert is een (voor)leesverhaal voor kinderen in de leeftijd van 5 tot 8 jaar. Het verhaal zou bij voorkeur in zijn geheel voorgelezen moeten

worden. Neem dus de tijd. Lees het in een rustige omgeving, zodat op het verhaal doorgedaan kan worden wanneer het kind dat wil.

Als het voor het slapengaan wordt voorgelezen, zorg dan dat het kind zijn of haar angst kwijt is voordat het gaat slapen, omdat het kind de problematiek anders meeneemt in de nacht, in de vorm van een nachtmerrie bijvoorbeeld.

Op de tekstpagina's staat onderaan de pagina een toelichting op de leestekst voor ouders en begeleiders. Het is niet de bedoeling deze voor te lezen, maar het is geen probleem als kinderen deze teksten lezen.

Achter in het boek staat een aparte pagina voor kinderen die de scheiding van hun ouders meemaken of hebben meegemaakt. Het is niet zinvol om kinderen die daar niet mee te maken hebben hiermee te confronteren; het zou ze bang kunnen maken dat het met hun ouders ook zou kunnen gebeuren.

Het verhaal kan ook op school gebruikt worden in de groep om het probleem duidelijk te maken en hoe ermee om te gaan. Bedenk dan wel dat het niet voor een bepaald kind gebruikt kan worden, want dan is de schaamte niet te overzien. Daarom is dit verhaal meestal beter om thuis of in therapie te gebruiken.

Martine Delfos

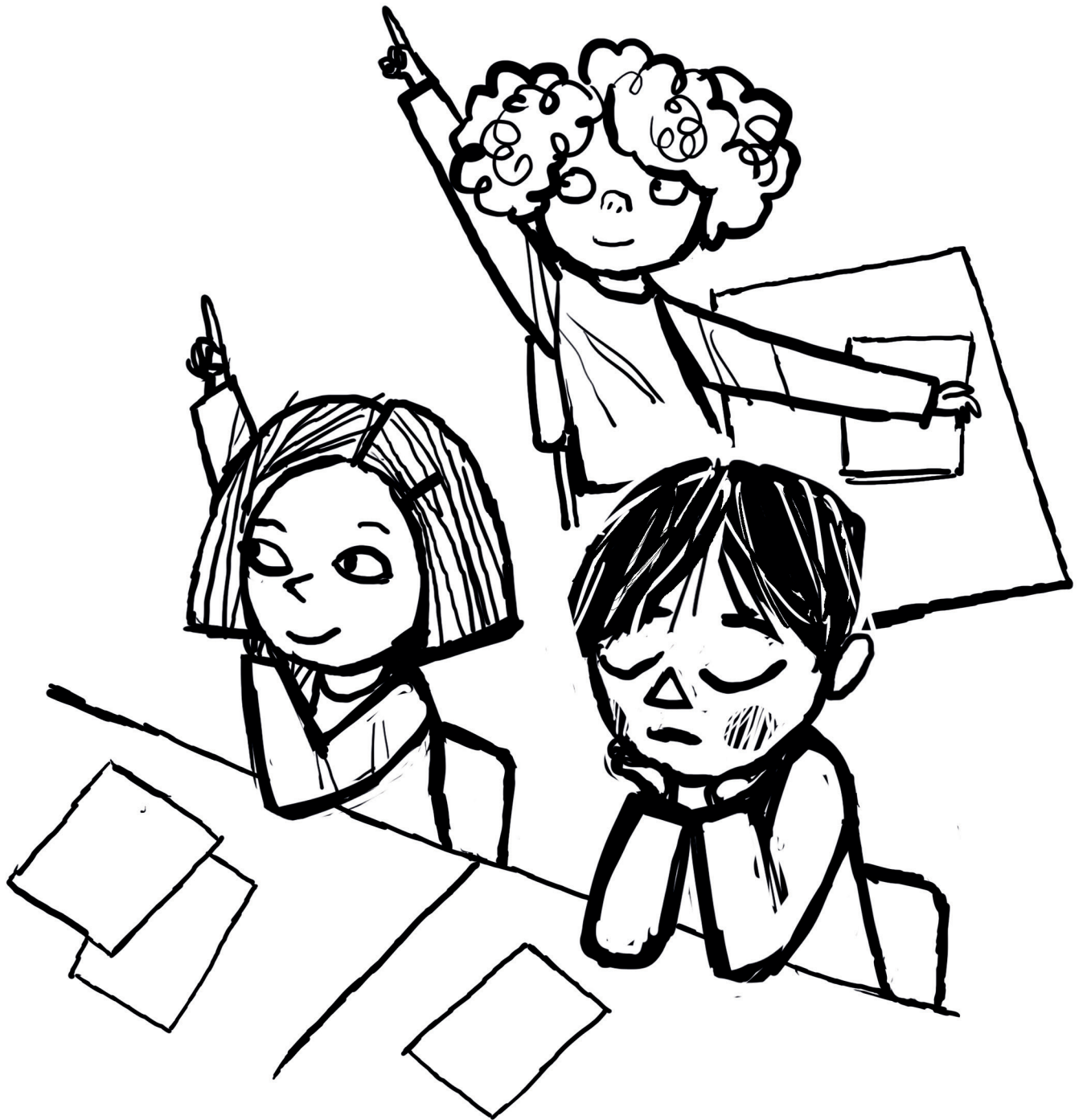
llllllllll
llllllllll
llllllllll
llllllllll
llllllllll
llllllllll
llllllllll
llllllllll
llllllllll

Er was eens een jongetje. Zijn ouders hadden hem Robbert genoemd. Een vrolijke naam voor een vrolijk jongetje, maar oh, wat een piekeraar. Robbert is gek op veel dingen. Hij houdt veel van knuffels. Daarom heeft hij een hele familie van knuffels om zich heen. Robbert is ook een lief en slim jongetje. Robbert heeft heel veel ideeën, heel erg veel. Dat is heel fijn, dan weet je altijd iets te doen. Maar het is wel heel veel; je kunt niet alles doen. Robbert kan leuk vertellen, maar soms vertelt hij zo snel dat je oren het niet meer bij kunnen houden. Misschien moet hij leren wachten ...

Sommige kinderen zijn piekeraars zonder dat je het in de gaten hebt. Ze zijn druk en energiek en je ziet dan niet dat het stress is die ze weg proberen te werken. Kinderen die veel ideeën hebben, vinden het vaak moeilijk om die ideeën niet allemaal te kunnen uitvoeren; dat moeten ze leren. Ook dat ideeën heus in je hoofd blijven zitten en er soms jaren later gewoon weer uitkomen. Je hoeft niet alles nu te doen.

Nu is Robbert al wat ouder en in alle landen gaan alle kinderen dan leren lezen en schrijven op school.

Alle kinderen?

Alle kinderen! Dan gaan de kinderen veel spelen en veel leren. Ze gaan leren rekenen en lezen en schrijven.

Robbert wil niet meer naar school.

Hè? Wil Robbert niet leren lezen en schrijven? Hoe kan dat nou, ik dacht dat hij wel een beetje slim was.

Jawel, maar niet slim genoeg om te geloven dat hij kan leren lezen en schrijven. Robbert heeft namelijk zelf besloten dat hij dat niet wil leren. Hij doet het liever zelf. Dat is niet zo slim. Want leren moet je niet zelf doen, dat doe je op school! Waarom zouden er anders scholen zijn! Waarom zouden alle kinderen naar school moeten gaan? Om daar te leren natuurlijk! Daar zijn juffen en meesters om alle kinderen les te geven.

Sommige kinderen zijn echte denkers; dat merk je niet, want dat hoor je niet. Maar ze denken over van alles en nog wat. Ze willen alles zelf uitdenken. En dan moet er ook gebeuren wat ze bedacht hebben. Ze moeten leren dat niemand alles helemaal zelf kan.